

1. Meisjes en andere werelden

Walter lag op zijn versleten divan en peinsde voor zich uit.

Hij was een man en hij voelde zich een man.

Waaraan denken mannen de hele dag?

‘Je biologische sekse: dát is de kern van wie je bent.’

Een man, een man. Een vrouw, een vrouw.

Klopt dat wel? Tegenwoordig is bekend dat er vele varianten in de hoofden van mensen bestaan. Zo is denken aan seksualiteit bij vrouwen meestal anders dan bij mannen. Hij herinnerde zich een opmerking:

‘Alles went, behalve een vent’.

Welnu, daarmee is ‘herenleed’ wel gezegd. Vrouwen willen niet zomaar seks. Binnen bepaalde voorwaarden staan ze klaar, maar zomaar voor de *‘fun’*?

Walter moet de eerste vrouw nog tegenkomen.

Wetenschappers hebben eens uitgezocht dat een man ieder half uur aan seks denkt.

Wat betekent dat? Het is een miezerig lot zo’n obsessie. Walter is niet de enige, dat wil zeggen dat de meeste mannen als ze de kans krijgen om voort te planten zorgen voor meer, meer, meer bambino’s. Bij hem thuis waren zes kinderen, dat was heel gewoon. Dan weet je genoeg.

Ook, waar zal dat voortplanten toe leiden op onze begrensde blauwe planeet? Het wordt steeds voller, drukker, viezer en hetter. Gaan we Venus achterna met z’n 470 graden Celsius?

Walter doezelde langzaam in slaap. Helemaal alleen.

Geen spannende acties op de oude divan op zijn zolderetage.

En dan komen de dromen...

Hij keerde terug naar het avontuur dat hij net achter de rug had. Hij was op reis geweest, op zoek naar betere werelden met minder frustraties. Hoe zou de samenleving anders georganiseerd kunnen worden op aarde? Dat had hij willen onderzoeken. Zo was hij in een oude Egyptische piramide terecht gekomen, waar allerlei Hologrammen verstopt zaten. Die hadden bonje met elkaar over het wel of niet voortbestaan van de mensheid.

Om te voorkomen dat hij daarbij betrokken raakte vluchtte hij naar buiten. Hij kwam in de woestijn terecht en merkte dat hij ver van huis was.

‘Samenwerken moet je,’ hoorde hij het zand lispelen, ‘zo niet, dan wordt de aarde één grote woestijn.’

‘Vreselijk! Wie wil er zo’n woestijn?’ kreunde Walter.

‘Iets anders is er niet,’ sneerde het zand, ‘kijk om je heen’.

Walter droomde dat hij in de eindeloze woestijn liep op weg naar huis. Hij bedacht dat hij zélf zou gaan bedenken hoe een betere toekomst voor de mens gegarandeerd werd op een manier die de planeet blijvend aankon.

Eentje zonder de frustraties van dat irritante herenleed graag.

Volle warme dijen in een iets te strakke spijkerbroek schoven traag langs Walters gezicht. Ze is het! Dat langzame, dat is de kunst. Zij kan dat.

Zijn hand tastte naar boven. Hij voelde het begin van sja...

De droom vervloog. Waarover gleed z’n hand? Het was zijn eigen wang! Sukkel.

2. Yuka

Walter hees zich overeind in zijn etage. Twee kamers met een keukentje en douchehok in het gelige vooroorlogse herenhuis aan de Scheveningse boulevard. Het was alweer enkele weken zijn vertrouwde plek. Als vanouds zat hij in z'n hoekje bovenin, alsof hij nooit in andere werelden was geweest. Z'n doorgezakte stoelen stonden op het versleten en veel te grote Perzische tapijt waarvan de hoeken tegen de muren opkrulden. De tv, die het allang niet meer deed, in de boekenkast. Heel gewoon, als altijd. Z'n oude gammele bureau, één poot ontbrak, stond schuin en scheef tegen de lange muur. Om te voorkomen dat het uit elkaar zou vallen, of waardoor dan ook, was er een driehoekige ruimte beschikbaar tussen het bureau en de muur voor een stapel studieboeken waaraan hij verknocht was.

Bovenop lag: ...